

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2015. január 15.*

„Állami támogatások — Nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtható támogatás — A francia hatóságok által a SeaFrance SA javára nyújtani tervezett szerkezetátalakítási támogatások — Az SNCF által a SeaFrance javára nyújtott tőkeemelés és kölcsönök — A támogatásokat a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat — Az állami támogatás fogalma — A magánbefektető kritériuma — A nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatás”

A T-1/12. sz. ügyben,

a **Francia Köztársaság** (képviselik kezdetben: E. Belliard, G. de Bergues és J. Gstalter, később: de Bergues, D. Colas és J. Bousin, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: V. Di Bucci, B. Stromsky és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az SA 32600 (2011/C) Állami támogatásról – Franciaország – Az SNCF által a SeaFrance SA-nak nyújtott szerkezetátalakítási támogatásról szóló, 2011. október 24-i 2012/397/EU bizottsági határozat (HL L 195., 1. o.) megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: D. Gratsias elnök, M. Kancheva és C. Wetter (előadó) bírák,

hivatalvezető: J. Weychert tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. június 19-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 Az Európai Bizottság az SA 32600 (2011/C) Állami támogatásról – Franciaország – Az SNCF által a SeaFrance SA-nak nyújtott szerkezetátalakítási támogatásról szóló, 2011. október 24-i 2012/397/EU bizottsági határozatban (HL L 195., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat) a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította a SeaFrance megmentését célzó támogatást, valamint a SeaFrance szerkezetátalakítására nyújtott támogatást, melyeket a Francia Köztársaság hajtott végre, illetve tervezett a SeaFrance SA javára.
- 2 A SeaFrance, amelyet felszámoltak, a francia jog hatálya alá tartozó részvénytársaság volt, amely az SNCF vállalatcsoport holdingvállalatának, az SNCF Participations SA-nak a 100%-os tulajdonában állt, amely utóbbi a „Société nationale des chemins de fer français” (a továbbiakban: SNCF) ipari és kereskedelmi jellegű közintézmény 100%-os tulajdonában áll. A SeaFrance tengeri személy- és teherszállítási szolgáltatásokat nyújtott Calais (Franciaország) és Dover (Egyesült Királyság) kikötői között. A SeaFrance hat hajó tulajdonosa volt. 2009 decemberében 1550 személyt, majd 2010 augusztusában 1100 személyt alkalmazott.
- 3 A 2008-as évtől kezdve a SeaFrance pénzügyi helyzete szisztematikusan romlott többek között a kedvezőtlen gazdasági helyzet miatt, amelyet az euró és az angol font közötti átváltás árfolyamának erőteljes ingadozása, az olajárfolyam emelkedése, és a La Manche-on zajló személy- és teherszállítás jelentős csökkenése jellemezett. Ezek a külső körülmények fokozták a SeaFrance belső nehézségeit, amelyek többek között a felesleges kapacitások, valamint a személyzeti költségek és az árbevétel arányának emelkedése miatt merültek fel. A 2010-ben bekövetkező számos társadalmi megmozdulás tovább rontotta a társaság helyzetét.
- 4 A SeaFrance számára 2010-ben engedélyezték a megmentési eljárást, amely 2010. június 30-án a fizetőképesség helyreállítására irányuló eljárássá vált. A megtámadott határozatból következik, hogy ezen eljárás keretében három olyan ajánlatot terjesztettek a Tribunal de commerce de Paris (párizsi kereskedelmi bíróság) elé, amely a tevékenységnek a SeaFrance eszközeinek részleges vagy teljes átruházása által történő fenntartását célozta. Az első, melyet két, a tengeri szállítás ágazatában tevékenykedő társaság nyújtott be együttesen, három hajónak és 460 munkavállalónak szimbolikus összegért, három euróért való átvételére tett javaslatot. A második, a szakszervezet által előterjesztett ajánlat valamennyi munkavállaló megtartására, és a SeaFrance hajóinak szimbolikus összegért, egy euróért való visszavételére vonatkozott, a vállalkozás tartozásainak átvétele nélkül. A megtámadott határozat a harmadik, azon ajánlat részleteit, melyet egy tengeri ágazatban tevékenykedő vállalkozás terjesztett elő, nem foglalta össze. A SeaFrance felszámolója ezen ajánlatok egyikét sem tartotta kielégítőnek (a megtámadott határozat 10–15. pontja).
- 5 A megtámadott határozatnak a 2011. október 24-én történő elfogadását követően a Tribunal de commerce de Paris 2011. november 16-án felszámolási eljárást indított a SeaFrance tekintetében. Ezen eljárás keretében új ajánlati felhívást szerveztek a SeaFrance eszközeinek és tevékenységeinek az átvételére vonatkozóan, de az e felhívásra benyújtott egyetlen ajánlatot a SeaFrance felszámolója nem találta kielégítőnek. Így megindult a SeaFrance eszközeinek a felszámolása, amelynek a befejeződésével ezek az eszközök az Eurotunnel nevű társaság tulajdonába kerültek.

- 6 Az SNCF a SeaFrance-ot a 2009-es év elejétől kezdve számos támogatási intézkedéssel segítette. Először is 2009 februárjában az SNCF a SeaFrance-szal likviditási megállapodást kötött, melyet 2010 februárjában meghosszabbított. Ezenfelül az SNCF 2010. július 15-én a SeaFrance-nak [bizalmas]¹ millió euró összegű kölcsönt nyújtott ahhoz, hogy Berlioz hajójához kapcsolódó vásárlási opciót lehívassa, és ezen eszköz tulajdonát biztosíthassa.
- 7 Ezt követően az SNCF [bizalmas] millió euró összegű hitelkeretet biztosított a SeaFrance javára. Ezt az intézkedést 2010. július 12-én a francia hatóságok bejelentették a Bizottságnak a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatás (HL 2004. C 244., 2. o.; a továbbiakban: szerkezetátalakításhoz nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatás) értelmében vett, megmentési célú támogatásként, és azt ezen utóbbi jóváhagyta a Franciaország – N 309/201. sz. állami támogatásról szóló, 2010. augusztus 18-i C(2012) 5837 határozatban.
- 8 Végül 2011. február 18-án a francia hatóságok a szerkezetátalakításhoz nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatás rendelkezéseinek megfelelően bejelentették a Bizottságnak egy a SeaFrance javára szóló szerkezetátalakítási támogatásra vonatkozó tervezetet, amelyhez szerkezetátalakítási tervet mellékeltek. A szerkezetátalakítási terv többek között előírta a kapacitás hatról négy hajóra történő csökkentését, a kínálat oly módon történő átszervezését, hogy éves szinten mintegy 30%-os csökkentés történjen a hajóutak tekintetében, valamint 725 teljes munkaidős álláshely megszüntetését a személyzeti költségek és az árbevétel arányának a csökkentése érdekében. Ezt a szerkezetátalakítást elsősorban a SeaFrance 223 milliós euró összegű tőkeemelése formájában nyújtott állami támogatás útján tervezték finanszírozni, melyet kizárólag a SNCF Participations jegyzett.
- 9 A SeaFrance egyik versenytársa 2011. április 6-án panasszal fordult a Bizottsághoz a SeaFrance szerkezetátalakítási támogatásával kapcsolatban. A Bizottság 2011. június 22-én értesítette a francia hatóságokat arról, hogy az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindítását határozta el egyrészt a SeaFrance 2011. február 18-án bejelentett szerkezetátalakítási támogatása, másrészt pedig az ANCF által korábban meghozott intézkedések – nevezetesen a 2009-ben kötött likviditási megállapodás és a 2010. július 15-én nyújtott, [bizalmas] millió euró összegű kölcsön – tekintetében (a továbbiakban: a hivatalos eljárás megindításáról szóló határozat). A Bizottság ezenfelül ezen határozat összefoglalásának az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* 2011. július 14-i számában (HL C 208., 8. o.) való közzététele keretében felkérte az érdekelt feleket, hogy az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése alapján tegyék meg az észrevételeiket.
- 10 A francia hatóságok a 2011. július 14-i, július 22-i és augusztus 19-i levelekben először is előterjesztették a hivatalos eljárás megindításáról szóló határozatban megfogalmazott kételyekre, a panaszra, illetve az érdekelt felek észrevételeire vonatkozó megjegyzéseiket.
- 11 Ezt követően a 2011. szeptember 12-i levélben a francia hatóságok a Bizottságnak módosított szerkezetátalakítási tervet küldtek. Ez a terv többek között magában foglalta egy további hajó átruházását, az alkalmazottak létszámának 922-vel történő csökkentését, a hajóutak számának nagyobb mértékű csökkentését, valamint az értékesítési tevékenységek és a marketingtevékenységek átszervezését, amely a tervek szerint további megtakarításokat eredményez. Ezenfelül a hivatalos eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság által megfogalmazott, és a SeaFrance szerkezetátalakításához az e társaság részéről történő saját hozzájárulásnak az elégtelen és bizonytalan jellegét érintő aggályokra reagálva ez a terv átdolgozta a szerkezetátalakítási intézkedések finanszírozását: a SeaFrance tőkeemelését 166,3 millió euróra korlátozta, és azt 99,8 millió euró összegű, a szerkezetátalakítás finanszírozására szánt kölcsönrel egészítette ki. A terv magában foglalt egy másik, [bizalmas] millió euró összegű kölcsönt is. Ez a kölcsön a Molière nevű hajóra felvett, meglévő hitel helyettesítésére, a hajóra vonatkozó vételi opció lehívásának megelőlegezésére szolgált.

1 — Kitakart bizalmas adatok.

Ez a megelőlegezett opciólehívás annak a SeaFrance számára való lehetővé tételét szolgálta, hogy a [bizalmas] év vége helyett a [bizalmas] év végétől megszerezze ezen eszköz kizárólagos tulajdonjogát. A két kölcsönt 6,05%-os kamattal kellett nyújtani 12 évre, állandó tőke-visszafizetés mellett.

- 12 Végezetül a francia hatóságok a 2011. október 3-i levélben a módosított szerkezetátalakítási tervnek egy új változatát küldték meg a Bizottságnak. Ezen új változat szerint egyrészt a 99,8 millió eurós kölcsön összegét 99,7 millió euróra csökkentették, és másrészt a két kölcsönre vonatkozóan a módosított szerkezetátalakítási tervben előírt kamatlábat 6,05%-ról 8,55%-ra emelték.
- 13 A Bizottság 2011. október 24-én elfogadta a megtámadott határozatot, és ugyanezen a napon értesítette arról a francia hatóságokat. E határozat (16) és (17) preambulumbekzdésében a Bizottság megállapítja, hogy a megtámadott határozat egyrészt a módosított szerkezetátalakítási tervben előírt intézkedésekre, nevezetesen a SeaFrance tőkéjének emelésére és a két, 99,7 millió és [bizalmas] millió euró összegű kölcsönre, másrészt pedig arra a megmentési célú támogatásra vonatkozik, amelyet a Bizottság 2010. augusztus 18-i határozata jóváhagyott. Ezzel szemben e határozat nem vonatkozik sem az SNCF és a SeaFrance közötti likviditási megállapodásra, sem a SeaFrance számára a Berlioz hajóhoz kapcsolódó opciólehívásra tekintettel az SNCF által nyújtott kölcsönre (lásd a fenti 6. pontot), amelyek az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdésében előírt más eljárás tárgyát képezik, melyet 2011. június 22-én indítottak meg.
- 14 A megtámadott határozat rendelkező része többek között a következőket állapítja meg:

„1. cikk

A 166,3 millió [euró] összegű tőkeemelés, a 99,7 millió és a [bizalmas] millió [euró] összegű kölcsön, amelyet [Franciaország] szándékozik nyújtani az SNCF-en keresztül szerkezetátalakítási támogatásként a SeaFrance-nak, az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének értelmében vett állami támogatásnak minősül, és összeegyeztethetetlen a belső piaccal.

[...]

2. cikk

A Franciaország által az SNCF-en keresztül megmentési célú támogatás formájában a SeaFrance-nak nyújtott, a Bizottság 2010. augusztus 18-i határozatában szereplő kölcsön a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásnak minősül.

3. cikk

(1) Franciaország az SNCF-en keresztül köteles a második cikkben szereplő kölcsönt visszafizettetni a kedvezményezettel, beleértve az e határozatról szóló értesítés időpontjáig ki nem fizetett, esedékes szerződéses kamatokat is.

[...]”

Az eljárás és a felek kérelmei

- 15 A Törvényszék Hivatalához 2012. január 2-án benyújtott keresetlevelével a Francia Köztársaság megindította a jelen keresetet.
- 16 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (nyolcadik tanács) úgy határozott, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt.

- 17 A Törvényszék a 2014. június 19-én tartott tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és a Törvényszék kérdéseire adott válaszaikat.
- 18 A tárgyalás során a Bizottság a kereset második jogalapjára adott válaszként előterjesztett érvelés alátámasztására benyújtott egy olyan dokumentumot, amely a szolgálatai és a francia hatóságok közötti levélváltást foglalta magában. A tanácselnök úgy határozott, hogy e dokumentumot az iratokhoz csatolja, és felhívta a Francia Köztársaságot arra, hogy e dokumentum elfogadhatóságára és tartalmára vonatkozóan legkésőbb 2014. június 26-ig tegye meg az észrevételeit. A Törvényszék úgy döntött, hogy a dokumentum elfogadhatóságára vonatkozóan egy későbbi időpontban határoz.
- 19 A Francia Köztársaság az előírt határidőn belül megtette észrevételeit.
- 20 A Törvényszék a szóbeli szakaszt 2014. július 3-án lezárta.
- 21 A Francia Köztársaság a keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:
- teljes mértékben semmisítse meg a megtámadott határozatot;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 22 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a Francia Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 23 Először is meg kell állapítani, hogy a négy jogalap, amelyet a Francia Köztársaság a keresetének alátámasztása végett előterjeszt, a módosított szerkezetátalakítási tervben előírt két, 99,7 millió, illetve [bizalmas] millió euró összegű kölcsönnek (a továbbiakban együttesen: vitatott kölcsönök) a Bizottság általi értékelésére vonatkozik. A Francia Köztársaság nem vitatja, hogy a SeaFrance tőkéjének a 166,3 millió eurós emelésére irányuló intézkedés állami támogatásnak minősül.
- 24 A Francia Köztársaság keresetének első két jogalapja az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének azáltal történő megsértésén alapul, hogy a Bizottság a vitatott kölcsönöket állami támogatásnak minősítette. A harmadik jogalap azáltal elkövetett téves jogalkalmazáson és ténybeli hibán alapul, hogy a Bizottság azt állapította meg, hogy a szerkezetátalakítási támogatás összeegyeztethetetlen az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének a szerkezetátalakításhoz nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatással összefüggésben értelmezett c) pontjával. A negyedik jogalap az EUMSZ 345. cikk megsértésén alapul.

Az első, az állami támogatás EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett fogalmának az azáltal történő figyelmen kívül hagyására alapított jogalap, hogy a Bizottság azt állapította meg, hogy a vitatott kölcsönök nyújtásának körültekintő jellegét a megmentési célú támogatással és a feltőkésítéssel együttesen kell értékelni

- 25 A Francia Köztársaság a jelen jogalap keretében lényegében azt állítja, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy a magánbefektető-teszt alkalmazásához a vitatott kölcsönöket, a SeaFrance-nak nyújtott megmentési célú támogatást és a tőkéjének a módosított szerkezetátalakítási tervben előírt emelését együttesen kell értékelni.

- 26 Ez a jogalap két részben kerül kifejtésre, melyek az 1998. szeptember 15-én hozott BP Chemicals kontra Bizottság ítéletnek (T-11/95, EBHT, a továbbiakban: BP Chemicals ítélet, EU:T:1998:199) a jelen ügyben való téves értelmezésén, illetve téves alkalmazásán alapulnak.
- 27 A Francia Köztársaság az első rész keretében a keresetében lényegében azzal érvel, hogy mivel a fenti 26. pontban hivatkozott BP Chemicals ítélet (EU:T:1998:199) kizárólag a hivatalos vizsgálati eljárás megindításának a megtagadására vonatkozik, és nem a magánbefektető elvének az érdemi alkalmazására, az ezen ítélet által megállapított kritériumok nem alkalmazhatók a hivatalos vizsgálati eljárás keretében annak eldöntésére, hogy a vizsgált intézkedések elválaszthatók-e egymástól, vagy sem. A tárgyalás során a Francia Köztársaság a 2013. március 19-én hozott Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság ítéletre (C-399/10 P és C-401/10 P, EBHT, EU:C:2013:175) tekintettel visszavonta ezt a részt, amit a tárgyalási jegyzőkönyv rögzített.
- 28 A Francia Köztársaság a második rész keretében azzal érvel, hogy a Bizottság a jelen ügyben tévesen alkalmazta a fenti 26. pontban hivatkozott BP Chemicals ügyben hozott ítéletet (EU:T:1998:199), és tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a vitatott kölcsönök ténylegesen elválaszthatatlanok a megmentési célú támogatástól és a feltőkésítéstől.
- 29 Emlékeztetni kell arra, hogy mivel az állami támogatás fogalma, amint azt az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése meghatározza, jogi természetű, és azt objektív körülmények alapján kell értelmezni, az uniós bíróságnak főszabály szerint – mind az előtte folyamatban lévő jogvita konkrét tényeinek, mind a Bizottság által előterjesztett értékelés szakmai vagy összetett jellegének figyelembevételével – teljes felülvizsgálatot kell gyakorolnia azon kérdés vonatkozásában, hogy valamely intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e (lásd: 2008. december 22-i British Aggregates kontra Bizottság ítélet, C-487/06 P, EBHT, EU:C:2008:757, 111. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2008. december 17-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-196/04, EBHT, EU:T:2008:585, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 Ahhoz, hogy a valamely vállalkozás tekintetében hozott intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének értelmében vett állami támogatásnak minősüljön, négy feltételnek kell teljesülnie. Először is szükséges, hogy állami vagy állami forrásból történő beavatkozásról legyen szó. Másodszor szükséges, hogy e beavatkozás alkalmas legyen arra, hogy a tagállamok közötti kereskedelemre hatással legyen. Harmadszor annak bizonyos vállalkozások vagy bizonyos tevékenységi ágazat számára kizárólagos előnyt kell juttatnia. Negyedszer szükséges, hogy a versenyt torzítsa, vagy a verseny torzításával fenyegetsen (lásd: 2000. szeptember 29-i, CETM kontra Bizottság ítélet, T-55/99, EBHT, EU:T:2000:223, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; lásd továbbá ebben az értelemben: 2006. március 23-i Enirisorse-ítélet, C-237/04, EBHT, EU:C:2006:197, 38. és 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik azonban az is, hogy azok a feltételek, amelyeknek valamely intézkedésnek meg kell felelnie ahhoz, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése szerinti támogatás fogalma alá tartozzon, nem teljesülnek, ha a kedvezményezett vállalkozás az állami források felhasználásával rendelkezésére bocsátott előnnyel azonos előnyhöz a rendes piaci feltételeknek megfelelő körülmények között is hozzájuthatott volna, e mérlegelést pedig az állami vállalkozások esetében főszabály szerint a magánbefektető kritériumának alkalmazásával kell lefolytatni (lásd: 2012. június 5-i Bizottság kontra EDF és társai ítélet, C-124/10 P, EBHT, EU:C:2012:318, 78. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 32 Az ítélkezési gyakorlat szerint a magánbefektető kritériumának alkalmazása során a Bizottságnak mindig meg kell vizsgálnia a jogvita tárgyát képező művelet valamennyi releváns elemét és azok összefüggéseit (lásd: 2010. szeptember 13-i Görögország kontra Bizottság ítélet, T-415/05, T-416/05 és T-423/05, EBHT, EU:T:2010:386, 172. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 33 Abban az esetben, ha a magánbefektető kritériumának több egymást követő állami beavatkozásra való alkalmazásáról van szó, a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy e beavatkozások között fennáll-e olyan szoros kapcsolat, hogy azokat lehetetlen egymástól elválasztani, és következésképpen e beavatkozásokat az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazása szempontjából egyetlen beavatkozásnak kell-e tekinteni (lásd ebben az értelemben: Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság ítélet, fenti 27. pont, EU:C:2013:175, 103. pont).
- 34 A több egymást követő állami beavatkozás elválaszthatatlan jellegére vonatkozó vizsgálatot az ítélkezési gyakorlat által kidolgozott kritériumokra tekintettel kell elvégezni, és e kritériumok között szerepel többek között ezen beavatkozások időbeli sorrendje, a céljaik, valamint a vállalkozás ezen beavatkozások időpontjában fennálló helyzete (lásd ebben az értelemben: Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság ítélet, fenti 27. pont, EU:C:2013:175, 104. pont; BP Chemicals ítélet, fenti 26. pont, EU:T:1998:199, 170–178. pont).
- 35 Emlékeztetni kell ezenfelül arra, hogy azon kérdésnek a Bizottság általi mérlegelése, hogy valamely intézkedés megfelel-e a piacgazdasági magánbefektető kritériumának, összetett gazdasági értékelést foglal magában. A Bizottság az ilyen értékelést magában foglaló jogi aktus elfogadásakor ezért széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és a bírósági felülvizsgálat az eljárási és az indokolási szabályok betartásának, a téves jogalkalmazás hiányának, az alapul vett tények tárgyi pontosságának és az e tények mérlegelése során elkövetett nyilvánvaló hiba hiányának, valamint a hatáskörrel való visszaélés hiányának vizsgálatára korlátozódik. Különösen meg kell állapítani, hogy a Törvényszék nem helyettesítheti gazdasági kérdésekben a jogi aktust meghozó intézmény értékelését sajátjával (lásd Ryanair kontra Bizottság ítélet, EU:T:2008:585, fenti 29. pont, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 36 Ezekre az elvekre tekintettel kell megvizsgálni az első jogalap második része keretében előterjesztett fő érvet, amellyel a Francia Köztársaság a Bizottsággal szemben azt kifogásolja, hogy nem vizsgálta a SeaFrance javára hozott intézkedések elválaszthatatlan jellegének értékelése tekintetében releváns valamennyi ténybeli és jogi elemet, és különösen a kamatlábakat, valamint a vitatott kölcsönökhöz kapcsolódó biztosítékokat. A Francia Köztársaság tehát a Bizottsággal szemben azt kifogásolja, hogy a megtámadott határozatban azt vélelmezte, hogy mivel a vitatott kölcsönök célja ugyanaz, mint a SeaFrance feltőkésítésének célja, és mivel azokat a feltőkésítéssel egy időben nyújtották, jöllehet, a SeaFrance helyzete változatlan, ezeket a kölcsönöket nem lehet elválasztani a feltőkésítéstől és a megmentési célú támogatástól, és következésképpen a Francia Köztársaság azt kifogásolja, hogy a Bizottság vélelmezte, hogy e kölcsönöket magánbefektető nem nyújtotta volna.
- 37 Ezen érv megalapozottságát két lépésben kell vizsgálni. Először is ellenőrizni kell azt, hogy a Bizottság jogosan állapította-e meg, hogy a vitatott kölcsönöket nem lehet elválasztani a feltőkésítéstől és a megmentési célú támogatástól, és azok ezért nem értékelhetők független intézkedésként a magánbefektető kritériumára tekintettel. Másként kifejezve ellenőrizni kell, hogy a Bizottság helyesen határozta-e meg az említett kritérium alkalmazásának tárgyát. Másodszer ellenőrizni kell, hogy a Bizottság helyesen alkalmazta-e a magánbefektető kritériumát a megtámadott határozat által előírt intézkedésekre.
- 38 Először is azt a kérdést illetően, hogy a Bizottság jogosan állapította-e meg, hogy a vitatott kölcsönöket nem lehet elválasztani a feltőkésítéstől és a megmentési célú támogatástól, először is meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat (129) preambulumbekkezdésében a Bizottság a francia hatóságok azon érveire reagálva, amelyek szerint a vitatott kölcsönöket piaci feltételek mellett nyújtják, tehát a magánbefektető kritériumát tiszteletben tartva, a következőket nyilatkozta:

„(129) Ebben az ügyben ugyanis az SNCF már nyújtott támogatásokat a SeaFrance-nak, többek között a megmentési célú támogatást, és újabb támogatást tervez, vagyis a feltőkésítést. A kölcsönöknek ugyanaz a célja, mint a többi támogatásnak, azaz a SeaFrance megmentése és szerkezetének átalakítása. A kölcsönöket olyan időszakban nyújtják, amikor a SeaFrance nehéz helyzetben van, és ezzel egy időben

kapja meg a szerkezetátalakítási támogatást. Ez magától értetődik a 99,7 millió [euró] összegű kölcsön vonatkozásában, amelynek célja – a feltőkésítéshez hasonlóan –, hogy lehetővé tegye a SeaFrance számára, hogy fedezze működőtőke-igényeit. Igaz ugyanakkor a [bizalmas] millió [euró] összegű kölcsönre is, amely a Molière hajóra vonatkozó lízingszerződésnek az előirányzott időnél korábbi refinanszírozását és kiváltását szolgálja. A termelési eszközök, jelen esetben a hajó finanszírozása szorosan kötődik a SeaFrance mindennapi tevékenységeihez. A lízing előzetes refinanszírozásával és kiváltásával a SeaFrance célja az üzemeltetési költségeinek csökkentése, ami a vállalkozás szerkezetátalakításával összefüggő feladat. Következésképp a [bizalmas] millió [euró] összegű kölcsön is a SeaFrance szerkezetátalakításának logikájába illeszkedik.”

- 39 Ezt követően a Bizottság a (130)–(132) preambulumbekkezdésben emlékeztetett a fenti 26. pontban hivatkozott BP Chemicals ítéletben (EU:T:1998:199) kifejtett szabályokra.
- 40 Végezetül a Bizottság a (133) preambulumbekkezdésben elemezte azt a kérdést, hogy a feltőkésítés állami támogatásnak minősül-e, és megállapította, hogy „[m]intha a két kölcsön célja ugyanaz, mint a feltőkésítés, vagyis a szerkezetátalakítás költségeinek finanszírozása, a vállalkozás gazdasági helyzete változatlan (nehéz helyzetben van), és a kölcsönöket a feltőkésítéssel egy időben nyújtják, ezért ezeket a kölcsönöket nem lehet ésszerűen elválasztani a megmentési célú támogatástól és a feltőkésítéstől”.
- 41 Igaz, hogy ez az indokolás tömör. Meg kell azonban állapítani először is azt, hogy a Bizottságnak az intézkedéseknek az időbeli sorrendjére és a céljaira, valamint a SeaFrance helyzetére vonatkozó megállapításai tekintetében nem áll fenn értékelési hiba.
- 42 Ami ugyanis az intézkedések időbeli sorrendjét illeti, a felek között nem vitatott, hogy a vitatott kölcsönök a feltőkésítéssel egyidejűek, és e három intézkedést egy és ugyanazon szerkezetátalakítási tervben írták elő, melyet a Bizottságnak hat hónappal a megmentési célú támogatás végrehatását követően nyújtottak be értékelésre.
- 43 A kedvezményezett vállalkozás helyzetét érintően az is vitathatatlan a felek között, hogy a SeaFrance 2008 óta komoly pénzügyi nehézségekkel küzdött, és ezek ahhoz vezettek, hogy 2010. június 30-án, azaz a megmentési célú támogatás bejelentését megelőzően e vállalkozás tekintetében megindították a fizetőképesség helyreállítására irányuló eljárást. A fizetőképesség helyreállítására irányuló eljárás folyamatban maradt a felszámolási eljárás megindításáig, amelyre a megtámadott határozat elfogadását követően került sor (lásd a fenti 4, 5 és 7. pontot). Következésképpen a SeaFrance komoly pénzügyi nehézségei fennálltak abban az időpontban is, amikor a megmentési támogatásban részesült, és abban az időpontban is, amikor az SNCF azt tervezte, hogy három, a szerkezetátalakítási tervben előírt egyéb intézkedésben részesíti.
- 44 Az intézkedések céljait illetően nem vitatott, hogy a 99,7 millió euró összegű kölcsönnek ugyanaz volt a célja, mint a feltőkésítésnek, azaz, a szerkezetátalakítás finanszírozása. A [bizalmas] millió euró kölcsönt illetően el kell utasítani a Francia Köztársaság azon érvelését, amely szerint e kölcsön vagyoni célokat követett, nevezetesen a Molière nevű hajóra vonatkozó vételi opció lehívása által egy eszköz biztosításának a célját, és következésképpen annak a feltőkésítéstől eltérő célja volt. A Bizottság ugyanis jogosan jutott arra a következtetésre, hogy e kölcsön a SeaFrance szerkezetátalakításának a logikájába illeszkedik, mivel a Molière hajóra vonatkozó lízingszerződésnek az előirányzott időnél korábbi refinanszírozását és kiváltását szolgálja, és az a termelési eszközök finanszírozásához kapcsolódó üzemeltetési költségek csökkentésére irányul. Ezenfelül a Bizottság jogosan állapította meg ellenkérelmében, hogy a Francia Köztársaság, bár azt állítja, hogy e kölcsön egyetlen célja az volt, hogy a SeaFrance által a lízingszerződés keretében fizetendő lízingdíjhoz kapcsolódó, mérlegen kívüli tőkeinjekció helyébe lépjen, nem bocsátott rendelkezésre olyan információt, amely bizonyítaná, hogy e kölcsönt megelőzően az SNCF e lízingdíjakat már közvetlenül viselte, és azokkal tartozott.

- 45 Továbbá a Bizottság által a megtámadott határozatban megállapított, és a SeaFrance szerkezetátalakítása összefüggéseinek a részét képező számos elem alátámasztja mindenesetre azt a következtetést, hogy a magánbefektető kritériuma tekintetében a vitatott kölcsönöket, a megmentési célú támogatást és a feltőkésítést együttesen kellett értékelni.
- 46 E tekintetben egyrészt a megtámadott határozatból az tűnik ki, hogy a [bizalmas] millió euró összegű, a Bizottság által megmentési célú támogatásként jóváhagyott hitelkeretnek az SNCF által a SeaFrance részére törtnő megadását követően a francia hatóságok 2011. február 18-án előterjesztették a SeaFrance szerkezetátalakítására vonatkozó kezdeti tervet (a megtámadott határozat (1), (2) és (24) preambulumbekzdése). Ezt a tervet, amely csak egyetlen támogatási intézkedést tartalmazott, nevezetesen a SeaFrance 223 millió euró összegű tőkeemelését, melyet kizárólag a SNCF Participations jegyzett, a Bizottság a hivatalos eljárás megindításáról szóló határozatában kifogásolta amiatt, hogy a SeaFrance saját hozzájárulása a szerkezetátalakításának a finanszírozásához túlságosan bizonytalan és elégtelen (a megtámadott határozat (4), (24) és (149) preambulumbekzdése). A megtámadott határozatból az is kitűnik, hogy e kifogásokra válaszul a francia hatóságok 2011. szeptember 12-én módosított szerkezetátalakítási tervet terjesztettek elő, amelyben az eredetileg tervezett tőkeemelést 166,3 millió euróra korlátozták, melyet az SNCF Participations-nak kellett jegyeznie, és e csökkentést az SNCF által nyújtott, 99,7 millió euró összegű, a SeaFrance szerkezetátalakításának finanszírozására szánt kölcsönrel egészítették ki, a saját hozzájárulásának részeként (a megtámadott határozat (24), (27), (28) és (150) preambulumbekzdése). A vitatott kölcsönök nyújtása – és különösen a 99,7 millió euró összegű kölcsöné – tehát a kezdetben tervezett egyetlen támogatási intézkedés átszervezése eredményének tűnik.
- 47 Másrészt a megtámadott határozatból kitűnik, hogy az SNCF, amely a támogatások nyújtójaként és a saját hozzájárulás részének szánt összegek kölcsönzőjeként kettős szerepben járt el, egyedül nyújtotta a SeaFrance számára a szerkezetátalakításához szükséges finanszírozást. Ebben az ügyletben ugyanis semmilyen az SNCF csoporton kívüli magánbefektető nem vett részt az SNCF mellett. E tekintetben a Bizottság azt is megállapította, hogy a francia hatóságok a felhívásai ellenére nem nyújtottak be példát olyan, kölcsönre vonatkozó ajánlatra, amely független pénzügyi intézettől származik (a megtámadott határozat (138) preambulumbekzdése).
- 48 A SeaFrance szerkezetátalakításának kontextusa, és különösen a szerkezetátalakítási terv változásai tehát azt mutatják, hogy annak érdekében, hogy a SeaFrance részéről való, a saját szerkezetátalakítása finanszírozásához történő hozzájárulásnak a szinte teljes hiányát palástolják, a francia hatóságok ahelyett, hogy külső befektetőt vagy hitelezőt kerestek volna, vagy mivel nem találtak ilyet, olyan megoldást javasoltak, amelynek a keretében az SNCF volt az, amely önmagában vállalta e saját hozzájárulásnak csaknem a teljességét, azaz, 99,7 millió eurót a [bizalmas] millió euró teljes összegű saját hozzájárulásból; (lásd a megtámadott határozat (150) preambulumbekzdését, és az azt követő 62 és 79. pontot), oly módon, hogy külső hitelezőként jár el. Márpedig az ilyen megoldás, amely a kezdetben tervezett támogatási intézkedéseknek a pusztá átszervezésén, és az SNCF szerepének oly módon történő megkettőzésén alapul, hogy az egyrészt az SNCF Participations-on keresztül a támogatást nyújtó közjogi jogalanyként, másrészt pedig olyan állítólagos magánbefektetőként jár el, amely egyidejűleg a SeaFrance megmentésében és szerkezetátalakításában részt vevő egyetlen magánbefektető, nem fogadható el, mivel az kikerüli a szerkezetátalakításhoz nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatásban megállapított, a saját hozzájárulásra vonatkozó szabályok alkalmazását.
- 49 Végezetül a Francia Köztársaság állításával ellentétben a kérdéses kölcsönökhöz kapcsolódó kamatláb és biztosítékok nem képezik részét azoknak a releváns elemeknek, amelyeket a Bizottságnak figyelembe kellett vennie annak a kérdésnek a vizsgálatakor, hogy e kölcsönök elválaszthatóak-e a feltőkésítéstől és a megmentési célú támogatástól. A vitatott kölcsönök nyújtása körülményeinek a vizsgálata ugyanis e kölcsönök megtérülése értékelésének a körébe tartozik, azaz, a magánbefektető kritériumának az alkalmazása körébe. Ezzel szemben a vitatott kölcsönök e két intézkedéstől való elválaszthatóságának a vizsgálata annak megállapítására irányul, hogy a magánbefektető kritériuma

ezen kölcsönökre mint önálló befektetésekre alkalmazandó-e, vagy a megtámadott határozatban említett valamennyi intézkedésre mint egészre. Ez a vizsgálat tehát a magánbefektető kritériumának alkalmazását megelőző szakaszt jelent.

50 Ugyanígy a fenti 33. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy a Francia Köztársaság állításaival ellentétben a kölcsön és a feltőkésítés közötti alaki különbség nem akadályozza annak megállapítását, hogy ezek az intézkedések elválaszthatatlanok. Nem az meghatározó ugyanis, hogy az érintett állami beavatkozások milyen formát öltenek, hanem az, hogy e beavatkozások – különösen az időbeli sorrendjükre, a céljaikra, valamint a vállalkozásnak a beavatkozásokkor fennálló helyzetére tekintettel – olyan szoros kapcsolatot mutatnak, hogy azokat lehetetlen elválasztani.

51 Másodszer a magánbefektető kritériumának a megtámadott határozat tárgyát képező intézkedésekre való alkalmazása tekintetében meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat (133) és (134) preambulumbekkezdésében a Bizottság a következőket fejtette ki:

„(133) Franciaország nem vitatja annak tényét, hogy a feltőkésítés támogatásnak minősül, mivel semmilyen kilátás sincs olyan hozamra, amelyet egy magánbefektető követelne meg. Ez kitűnik a (35) preambulumbekkezdésben szereplő táblázatból is, amely a 2011–2017 közötti időszakra vonatkozó pénzügyi igényeket mutatja. A vállalkozás nem fog tudni osztalékot adni ez alatt az időszak alatt. Számításba véve azt a jelentékeny költséget, amelyet a [vitatott] kölcsön kamatának és tőkeösszegének törlesztése jelent, valamint a szerkezetátalakítási terv által előirányzott alacsony mértékű árrést, ez a helyzet valószínűleg 2017-től 2023-ig, a kölcsönök teljes visszafizetéséig fennállna. Márpedig egy magánbefektető egy olyan hagyományos ágazatban, mint a tengeri szállítás, nem fogadja el a hozam teljes hiányát [tizenkét] éven át egy 166,3 millió [euró] összegű befektetésnél. [...]

(134) Egészében véve a megmentési célú támogatás, és a feltőkésítés és a két kölcsön hozama alacsonyabb, mint amit egy piacgazdasági magánbefektető követelhetne. A fenti magyarázat szerint ugyanis az SNCF 2023 előtt nem várhat semmilyen hozamot a feltőkésítés után. [...]

52 Meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatban említett intézkedésektől várható hozam elemzése, amelyet a megtámadott határozat (133) és (134) preambulumbekkezdése foglal magában, összefoglaló jellegű, és az a feltőkésítésre összpontosít.

53 Egyrészt azonban a Bizottság helyesen alkalmazta a magánbefektető kritériumát a vitatott kölcsönökből, a feltőkésítésből és a megmentési célú támogatásból álló intézkedések szétválaszthatatlan együttesére. A Bizottság ugyanis azért, hogy figyelembe vette a vitatott kölcsönök kamatainak megfizetése és visszatérítése által a feltőkésítés hozamára gyakorolt hatást, annak a hozamnak a globális analízisét végezte el, amelyet az SNCF mint egyetlen magánbefektető várhat az általa a SeaFrance megmentése és szerkezetátalakítása keretében megtett vagy tervezett intézkedésektől, azokat egyetlen egészként értékelve. Ezért nyilvánvaló mérlegelési hiba nélkül állapíthatta meg, hogy az intézkedések ezen szétválaszthatatlan együttesétől várható globális hozam nem felel meg annak a hozamnak, amelyet egy magánbefektető várhatna, és a Bizottságnak nem kellett pontosan elemeznie azt a kérdést, hogy az egyes vitatott kölcsönök nyújtására vonatkozó feltételek megfeleltek-e a piaci feltételeknek.

54 Másrészt a fenti 48. pontban kifejtett okok miatt a SeaFrance szerkezetátalakítása kontextusának a fenti 46. és 47. pontban említett elemei azt a következtetést támasztják alá, amely szerint a piacgazdaságban tevékenykedő magánbefektető nem nyújtotta volna a SeaFrance-nak az SNCF által tett azon intézkedések összességét, melyek a megtámadott határozat tárgyát képezik.

55 A fentiekből következően a Bizottság a fenti 32. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően megvizsgálta a SeaFrance-nak nyújtott, vitatott kölcsönök nyújtásának globális kontextusát. Ebből az is következik, hogy a Francia Köztársaság állításaival ellentétben a Bizottság nem feltételezte, hanem bizonyította a vitatott kölcsönök célja és időbeli sorrendje, valamint a

kedvezményezett vállalkozás helyzete tekintetében – az iratanyag más releváns, olyan elemeit is figyelembe véve, mint a szerkezetátalakítási terv változásai, az SNCF szerepének megkettőzése és az SNCF csoporton kívüli magánbefektetők hiánya –, hogy a vitatott kölcsönök ésszerű módon nem választhatók el a SeaFrance feltőkésítésétől és az e vállalkozás számára megmentési célú támogatásként megnyitott hitelkerettől, és következésképpen azokat önálló befektetésnek kell tekinteni a magánbefektető kritériumára tekintettel.

- 56 A fentiekből következik továbbá, hogy a vitatott kölcsönöknek, a feltőkésítésnek és a megmentési célú támogatásnak a SeaFrance számára együttesen történő rendelkezésére bocsátásával a francia állam az SNCF-en keresztül a SeaFrance-ot olyan előnyben részesítette, amelyet az rendes piaci körülmények között nem tudott volna megszerezni. Ezért a Bizottság a megtámadott határozat (142) preambulumbekkezdésében jogosan minősítette e kölcsönöket állami támogatásnak.
- 57 A Francia Köztársaságnak a Bizottság korábbi gyakorlatára alapított érve e következtetést nem teheti kétségessé.
- 58 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis azt, hogy egy adott intézkedés állami támogatásnak minősül-e, kizárólag az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése keretében kell megítélni, nem pedig a Bizottság állítólagos korábbi határozathozatali gyakorlata alapján (2011. november 15-i ítélet, Bizottság kontra Government of Gibraltar és Egyesült Királyság, C-106/09 P és C-107/09 P, EBHT, EU:C:2011:732, 136. pont). Különösen kényes lenne ezenfelül a Bizottságnak a megmentési célú támogatások és a szerkezetátalakítási támogatások területén fennálló korábbi gyakorlatát alapul venni, amelynek keretében minden eset értékelése erőteljesen függ a támogatás kedvezményezettjének egyedi pénzügyi helyzetétől, a tevékenysége szerinti ágazat általános gazdasági helyzetétől, valamint azon szabályozási háttértől, amelyben az fejlődik.
- 59 Következésképpen a Francia Köztársaság nem hivatkozhat a Bizottság korábbi gyakorlatára annak bizonyítása érdekében, hogy a Bizottság hibát követett el annak értékelése tekintetében, hogy a jelen ügyben állami támogatásról van-e szó.
- 60 Ezen érvek érdemi vizsgálata, amely a következőkben kerül kifejtésre, mindenestre nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a megtámadott határozat tekintetében hiba áll fenn.
- 61 Egyrészt a Francia Köztársaság azzal érvel, hogy a Bizottság korábbi gyakorlata nem teszi lehetővé a fenti 26. pontban hivatkozott BP Chemicals ítéletben (EU:T:1998:199) alkalmazott megoldás általánosítását. Így a Bizottság az SNCB teherszállítási tevékenységének a szerkezetátalakítására nyújtott támogatásra (726/2009. sz.) vonatkozó, 2010. május 26-i határozatban (a továbbiakban: az SNCB teherszállítására vonatkozó határozat), mely a támogatást nyújtó anyavállalatra és a megtámadott határozatban vizsgáltakhoz hasonló körülményekre vonatkozott, nem végezte el a támogatási intézkedések globális elemzését, de elismerte ugyanakkor, hogy a teherszállítási tevékenységek szerkezetátalakítása keretében létrehozott, új leányvállalata számára az SNCB által nyújtott kölcsönt, mely ezen leányvállalat tőkéjének az SNCB által végrehajtott emelését kísérte, piaci feltételek mellett nyújtották. E kölcsön ezért nem minősül állami támogatásnak, és az figyelembe vehető a leányvállalatnak a szerkezetátalakításhoz való saját hozzájárulásaként. A Francia Köztársaság álláspontja szerint a hasonló eset elemzése tekintetében fennálló ezen különbség, amely nem magyarázható az alkalmazandó jogi keret különbségével, ellentétes a jogbiztonság, a megfelelő ügyvitel és az egyenlő bánásmód elvével.
- 62 Meg kell állapítani, hogy a Francia Köztársaság az SNCB teherszállítására vonatkozó határozatra alapított érveivel lényegében azt kifogásolja a Bizottsággal szemben, hogy a megtámadott határozatban megtagadta azt, hogy az SNCF által a SeaFrance-nak nyújtott 99,7 millió eurós kölcsön a SeaFrance-nak a saját szerkezetátalakításához való hozzájárulásának minősülhessen, jöllehet az SNCB teherszállítására vonatkozó határozatban megállapította, hogy az SNCB által a „teherszállítási”

leányvállalatának nyújtott egyik kölcsön nem állami támogatás, mivel azt piaci feltételek mellett nyújtották, és az beleszámítható e leányvállalatnak a szerkezetátalakítás finanszírozásához való hozzájárulásába.

- 63 E tekintetben először is azon túlmenően, hogy a SeaFrance szerkezetátalakításától eltérően az SNCB teherszállítási tevékenységének a szerkezetátalakítását nem nehéz helyzetben lévő vállalkozás megmentésének a kontextusában hajtották végre, hanem az ágazat átfogó ipari és kereskedelmi szerkezetátalakítására vonatkozó terv kontextusában, meg kell állapítani egy a vonatkozó szabályozási keret tekintetében fennálló jelentős különbséget. Az SNCB teherszállítási tevékenységének a szerkezetátalakítására ugyanis a vasúti vállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás (HL 2008. C 184., 13. o.) vonatkozott. Ez az iránymutatás a vasúti szállítás ágazatára vonatkozó különös iránymutatást képezett, amely eltért a szerkezetátalakításhoz nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatástól, méghozzá többek között a támogatás kedvezményezettje saját hozzájárulásának a szintje tekintetében. Ezen iránymutatás 82. pontja ugyanis azt írja elő, hogy a Bizottság elfogadhat a szerkezetátalakításhoz nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatásban előírtánál kisebb mértékű saját hozzájárulást is. A Bizottság ezen az alapon fogadta el az SNCB „teherszállítási” leányvállalatának a szerkezetátalakítás finanszírozási szükségleteinek a 15 és 25%-a közötti részét kitevő saját hozzájárulását (lásd az SNCB teherszállítására vonatkozó határozat (246)–(249) preambulumbekendését). Ezenfelül – bár igaz az, hogy a Bizottság az SNCB teherszállítására vonatkozó határozatban elismerte, hogy az SNCB „teherszállítási” leányvállalata saját hozzájárulásának egy részét az SNVB által piaci feltételek mellett nyújtott kölcsön képezi – e határozat (113) preambulumbekendéséből kitűnik, hogy e leányvállalatnak ahhoz, hogy a szerkezetátalakítás finanszírozási szükségleteinek megfeleljen, egy hitelintézettől egy 50 millió euró összegű külső hitelkeretet is fel kellett vennie. A SeaFrance szerkezetátalakítási tervétől eltérően tehát az SNCB teherszállítási tevékenységének a szerkezetátalakítására vonatkozó terv előírta az SNCB csoporton kívüli piaci szereplők részvételét is. Végezetül a tervek szerint az SNCB által a „teherszállítási” leányvállalatának nyújtandó kölcsön összege a saját hozzájárulásnak viszonylag korlátozott részét képezte. E kölcsön ugyanis 25 millió eurót tett ki, a „teherszállítási” leányvállalat saját hozzájárulásának a teljes összege pedig 135 millió euró volt, összesen 490 millió eurós nagyságrendű szerkezetátalakítási költségek mellett (lásd az SNCB teherszállítására vonatkozó határozat (248) preambulumbekendését). Ezzel szemben a SeaFrance módosított szerkezetátalakítási terve szerint a 99,7 millió eurós kölcsön a SeaFrance-nak a saját szerkezetátalakításához való hozzájárulásának a 85 és 90% közötti részét tette ki, mivel e hozzájárulás teljes összege [bizalmas] millió euró volt, a szerkezetátalakításnak a [bizalmas] millió eurós teljes költsége mellett (lásd a megtámadott határozat (35) és (150) preambulumbekendését).
- 64 Ezekből az észrevételekből az következik, hogy a Francia Köztársaság állításaival ellenében a Bizottság által az SNCB teherszállítására vonatkozó határozatban, valamint a megtámadott határozatban értékeltek esetek nem voltak hasonlóak. Ezen esetek elemzésének az állítólagos különbségei ezért nem tekinthetők ellentétesnek a jogbiztonság, a megfelelő ügyintézés és az egyenlő bánásmód elvével.
- 65 Másrészt a Francia Köztársaság azt állítja, hogy a Bizottság a korábbi határozataiban az egyidejűleg bejelentett különböző intézkedéseket szétválasztotta, és azokat egymástól elkülönítette a magánbefektető teszt alkalmazásához. E tekintetben a Royal Mail javára az Egyesült Királyság által végrehajtott C 7/07 sz. (volt NN 82/06 és NN 83/06) intézkedésekről szóló, 2009. április 8-i 2009/613/EK bizottsági határozatra (HL L 210., 16. o., a továbbiakban: Royal Mail határozat) hivatkozik, amelyben a Bizottság a Royal Mail javára előírt különböző támogatási intézkedéseket választott szét amiatt, hogy azok különböző célokra irányulnak, valamint a COMBUS AS számára nyújtott szerkezetátalakítási támogatásról szóló, 2009. július 13-i 2009/973/EK bizottsági határozatra (HL L 345., 28. o., a továbbiakban: Combus-határozat), amelyben a Bizottság azt állapította meg, hogy két tőkeinjekció, amelyekre 1999 májusában és 2001 januárjában került sor, két külön intézkedést képez, jóllehet a támogatásokat nyújtó kormány úgy vélte, hogy ezek az intézkedések ugyanarra a célra irányulnak, nevezetesen a Combu AS-nek a privatizációja érdekében történő szerkezetátalakítására és feltőkésítésére.

- 66 A Royal Mail határozat tekintetében meg kell állapítani, hogy bár Észak-Írország és Nagy-Britannia Egyesült Királyságának az érvelésével ellentétben a Bizottság azt állapította meg, hogy a magánbefektető kritériumára tekintettel való elemzéshez szét kell választani az Egyesült Királyság által a Royal Mail tekintetében 2007-ben tett intézkedéseket, nevezetesen egy hitelkeret-módosítást, a Royal Mail alkalmazottai nyugdíjának a rendszerét érintő intézkedést, valamint egy tulajdonosi hitelt, e határozat (101) és (102) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy ez a megállapítás ezen intézkedések jellegének, céljainak és időbeli sorrendjének a mélyreható vizsgálatán alapult, melyet e határozat 5.2., 5.3. és 5.4. pontja foglal magában. E vizsgálat keretében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a 2007-es hiteleszközök a 2003-ban már megadott intézkedések folytatását képezik, míg a nyugdíjakra vonatkozó intézkedést 2007-ben vezették be. Ezenfelül a nyugdíjrendszer finanszírozását érintő támogatások sajátossága miatt ezen utóbbi intézkedés nem tartozott a szerkezetátalakítási támogatásokra vonatkozó szabályok hatálya alá. A tulajdonosi kölcsön vonatkozásában a Bizottság megállapította, hogy azt a többi intézkedést követően nyújtották, és az külön célt követett.
- 67 A Combus-határozatot illetően elég azt megállapítani, hogy ebben a határozatban a Bizottság elutasította a Dán Királyság érvét, amely szerint az 1999-ben és 2001-ben a Combus javára végrehajtott tőkeinjekciók egyetlen támogatási intézkedést képeztek, és azokat együttesen kell értékelni, és a Bizottság ezt főképp azzal indokolta, hogy e tőkeinjekciók közül az első, amelyet a Bizottságnak nem jelentettek be, és amely nem képezte az adott időszakban alkalmazandó szabályoknak megfelelő szerkezetátalakítási terv tárgyát, jogellenes támogatásnak tekintendő, és összeegyeztethetetlen a belső piaccal (lásd e határozat (287), (318) és (328) preambulumbekzdését).
- 68 Így a Francia Köztársaság által hivatkozott határozatok csak azt bizonyítják, hogy azt a tényt, hogy a Bizottság az SNCB teherszállítására vonatkozó határozatban nem alkalmazta a fenti 26. pontban hivatkozott BP Chemicals ítéletre (EU:T:1998:199) alapított érvelést, valamint azt a tényt, hogy a fent hivatkozott Royal Mail határozatban és Combus-határozatban a Bizottság ezen érvelés alapján elutasította az Egyesült Királyság és a Dán Királyság érvelését, és úgy határozott, hogy az e határozatok tárgyát képező intézkedéseket szétválasztja a vizsgálatuk céljából, e határozatok különleges körülményei magyarázzák, amelyek nem hasonlítanak a jelen ügy körülményeihez.
- 69 A fenti megfontolásokból következően az első jogalapot el kell utasítani.

A második, az állami támogatás EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett fogalmának az általt történo megsértésére alapított jogalapról, hogy a Bizottság tévesen állapította meg azt, hogy a francia hatóságok nem bizonyították, hogy a vitatott kölcsönöket elkülönítetten értékelve azokat piaci kamatlábak mellett nyújtották

- 70 A második jogalap keretében a Francia Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a Bizottság tévesen állapította meg azt, hogy a vitatott kölcsönöket elkülönítetten értékelve azokat nem piaci kamatlábak mellett nyújtották. A Francia Köztársaság által a jelen jogalap keretében előterjesztett érvek azon az állításon alapulnak, hogy az olyan, közjogi jogalany által nyújtott kölcsönt, amely megfelel a Bizottság által a referencia-kamatláb és a leszámítolási kamatláb megállapítási módjának módosításáról szóló, 2008. január 19-i közleményében (HL 2008 C 14., 6. o., a továbbiakban: referencia-kamatlábról szóló közlemény), meghatározott kamatlábnak, piaci kamatláb mellett nyújtott kölcsönnek kell tekinteni. Az ilyen kölcsön tehát semmilyen előnyt nem biztosít a kedvezményezett számára, és azt nem lehet állami támogatásnak minősíteni.
- 71 Ez a jogalap két részben kerül előterjesztésre, melyek keretében a Francia Köztársaság azt kifogásolja a Bizottsággal szemben, hogy egyrészt nem alkalmazta a referencia-kamatlábról szóló közleményt, és másrészt tévesen állapította meg, hogy a piacnak való megfeleléshez a kölcsönök kamatlábnak 14% körülinek kell lennie.

- 72 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatban bőségesen sor került a vitatott kölcsönöknek az elkülönítetten, azon szempontból történő értékelésére, hogy az e kölcsönökre alkalmazott kamatlábak megfelelőek-e a piaci kamatlábakhoz képest. A Bizottság ugyanis azt követően, hogy a megtámadott határozat (134) preambulumbekzdésében megállapította, hogy a kölcsönök állami támogatásnak minősülnek, mivel a feltőkésítéssel és a megmentési célú támogatással együtt értékelve azok az SNCF számára nem biztosítanak olyan hozamot, amelyet a piacgazdasági magánbefektető várhatna, ugyanebben a preambulumbekzdésben kijelentette, hogy „[m]ég ha a két kölcsön hozama önmagában meg is felelne a piaci feltételeknek – mint ahogy [helyesen: ami] nincs így –, ez a hozam nem lesz [helyesen: lenne] elegendő ahhoz, hogy az intézkedések egészükben megfeleljenek a piacgazdasági magánbefektető elvének”. A Bizottság ezt követően a megtámadott határozat (135)–(141) preambulumbekzdésében megvizsgálta azt a kérdést, hogy a vitatott, elkülönítetten vizsgált kölcsönökhöz mely kamatlábaknak kellene kapcsolódniuk ahhoz, hogy megfeleljenek a piaci feltételeknek. E vizsgálat végén a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy e kamatlábnak 14% körül kellene lennie, amely meghaladja a francia hatóságok által javasolt 8,5%-os kamatlábat.
- 73 Az ítélezési gyakorlatból az következik, hogy amennyiben valamely határozat egyes indokai önmagukban is a jogilag megkövetelt módon alátámasztják e határozatot, akkor a határozat alapját képező többi elemet érintő esetleges hibák semmi esetre sem érinthetik annak rendelkező részét. Ezenfelül állandó ítélezési gyakorlatnak minősül az, hogy az olyan jogalapot, amely – még ha megalapozott is – alkalmatlan arra, hogy a felperes által elérni kívánt megsemmisítést eredményezze, hatástalanként el kell utasítani (lásd: 2013. február 26-i Castiglioni kontra Bizottság végzés, T-591/10, EU:T:2013:94, 44 és 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat). A jelen ügyben a fenti 55 és 56. pontból következik, hogy a Bizottság jogosan állapította meg, hogy a vitatott kölcsönök nem választhatók el a feltőkésítéstől és a megmentési célú támogatástól, és hogy együttesen e támogatások állami támogatásnak minősülnek. A Bizottság által a vitatott kölcsönök elkülönítetten történő értékelése során elkövetett esetleges hibák tehát nem érinthetik a megtámadott határozat jogszerűségét. A Francia Köztársaság második jogalapját tehát hatástalanként el kell utasítani, anélkül, hogy határozni kellene a Bizottság által a tárgyaláson benyújtott dokumentum elfogadhatóságáról (lásd a fenti 18. pontot).

A harmadik, azáltal megvalósuló téves jogértelmezésre és ténybeli hibára alapított jogalap, hogy a Bizottság azt állapította meg, hogy a szerkezetátalakítási támogatás ellentétes az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének a szerkezetátalakításához nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatással összefüggésben értelmezett c) pontjával

- 74 A Francia Köztársaság a harmadik jogalapja keretében lényegében azt állítja, hogy a Bizottság téves jogértelmezést és ténybeli hibát követett el a SeaFrance szerkezetátalakítási támogatásának a belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó értékelés során, mivel azt állapította meg, hogy nem teljesül a szerkezetátalakításhoz nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatásban előírt, valós, támogatástól mentes, és a lehető legnagyobb mértékű saját hozzájárulás követelménye.
- 75 E tekintetben emlékeztetni kell a saját hozzájárulásra vonatkozó szabályokra, amelyeket a szerkezetátalakításhoz nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatás 7., 43. és 44. pontja állapít meg.
- 76 Először is a szerkezetátalakításhoz nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatás 7. pontja előírja, hogy [a szerkezetátalakításhoz nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatásnak] [e] felülvizsgálat[a] keretében még egyértelműbbé kell tenni azt az alapelvet, hogy [a szerkezetátalakítás kedvezményezettje saját hozzájárulásának] valósnak kell lennie[,] és nem szabad támogatásból származnia[; a] kedvezményezett hozzájárulásának kettős célja van: egyfelől azt mutatja, hogy a piacok (tulajdonosok, hitelezők) hisznek annak lehetőségében, hogy a vállalat ésszerű időn belül újra életképes lesz[; m]ásfelől biztosítja, hogy a szerkezetátalakítási támogatás arra a minimumra korlátozódik, mely szükséges az életképesség helyreállításához[,] és egyben korlátozza a verseny torzulását.

- 77 A szerkezetátalakításhoz nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatás 43. pontja szerint továbbá „[a] támogatás összegét és intenzitását szigorúan a vállalkozás, a részvényesek vagy a vállalkozást magában foglaló csoport meglévő pénzügyi erőforrásainak ismeretében, a szerkezetátalakítás lehetővé tételéhez feltétlenül szükséges minimumra kell korlátozni[;...a] támogatás kedvezményezettjeinek a szerkezetátalakítási tervhez jelentős mértékben hozzá kell járulniuk saját forrásaikból, ideértve olyan eszközeik eladását, amelyek nem nélkülözhetetlenek a vállalkozás túléléséhez, valamint külső finanszírozásból piaci feltételek mellett[; e] hozzájárulás jelzi, hogy a piacok hisznek az életképesség visszaállításának lehetőségében[; e] hozzájárulásnak, kizárva minden jövőbeni várt nyereséget, mint például a pénzforgalom, ténylegesnek, vagyis valósnak és a lehető legmagasabbnak kell lennie.”
- 78 Végezetül a szerkezetátalakításhoz nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatás 44. pontja meghatározza a saját hozzájárulás megkövetelt küszöbértékét, amely nagyvállalkozások esetében a szerkezetátalakítás finanszírozási szükségleteinek az 50%-a. Az iránymutatás azt is előírja, hogy kivételes körülmények között a Bizottság alacsonyabb saját hozzájárulást is elfogadhat..
- 79 A jelen ügyben a Bizottság a megtámadott határozat (150) preambulumbekzdésében megállapította, hogy a módosított szerkezetátalakítási tervben a SeaFrance-nak a szerkezetátalakításához való saját hozzájárulása [bizalmas] millió euró, amely egy 99,7 millió eurós kölcsönből, valamint három hajó átruházásának a [bizalmas] millió eurós bevételéből áll. A Bizottság e saját hozzájárulásból a 99,7 millió eurós kölcsönt két elem figyelembevételével zárta ki.
- 80 Egyrészt a megtámadott határozat (158) és (160) preambulumbekzdésében megállapította, hogy a [bizalmas] millió eurós kölcsönhöz hasonlóan a 99,7 millió eurós kölcsön is állami támogatásnak minősül, és az nem vehető figyelembe a saját támogatás részeként, melynek támogatásmentesnek kell lennie.
- 81 Másrészt a Bizottság a megtámadott határozat (161) és (163) preambulumbekzdésében közölte, hogy a szerkezetátalakításhoz nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatás 7. és 43. pontja szerint mindenestre a saját hozzájárulásnak azt kell jeleznie, hogy a piacok hisznek abban, hogy a támogatásban részesülő vállalkozás újra életképes lesz. Márpedig a jelen ügyben amiatt, hogy a támogatást nyújtó hatóság és a támogatásban részesülő vállalkozás anyavállalata egyetlen és ugyanazon személyben, azaz az SNCF-ben testesült meg, valamint az érintett intézkedések egyidejűsége miatt ez a cél nem tartható tiszteletben az SNCF-en kívüli befektetőtől vagy hitelezőtől szerzett saját hozzájárulás hiányában. A Bizottság álláspontja szerint a támogatást nyújtó hatóság magatartása nem bizonyítja, hogy a piacok hisznek abban, hogy a kedvezményezett újra életképes lesz.
- 82 A Bizottság ezek alapján a megtámadott határozat (165) preambulumbekzdésében megállapította, hogy a SeaFrance-nak a támogatástól mentes saját hozzájárulása [bizalmas] millió euró, azaz a szerkezetátalakítása költségeinek kevesebb mint [bizalmas]%-a, és az a szerkezetátalakításához nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatás 44. pontjára tekintettel elégtelen.
- 83 E tekintetben először is a Francia Köztársaság azzal érvel, hogy a 99,7 millió eurós kölcsön nem minősül állami támogatásnak, és azt állítja, hogy a Bizottság tévesen zárta ki e kölcsönt a SeaFrance saját hozzájárulásából.
- 84 A Francia Köztársaság azt állítja továbbá, hogy ahhoz, hogy a bizottsági iránymutatásban meghatározott feltételek teljesüljenek, elég annak bizonyítása, hogy a saját hozzájárulásként tervezett finanszírozás valós, a lehető legnagyobb mértékű, és támogatástól mentes. Álláspontja szerint annak állításával, hogy a saját hozzájárulásnak azt is mutatnia kell, hogy a piacok hisznek annak lehetőségében, hogy a kedvezményezett újra életképes lesz, a Bizottság ezt a hitet a támogatásmentességhez kapcsolódó külön kiegészítő feltétel szintjére emelte, és következésképpen megsértette a saját hozzájárulás fogalmát.

- 85 Végezetül a Francia Köztársaság azzal érvel, hogy a Bizottság megsértette a saját hozzájárulás fogalmát azáltal, hogy a megtámadott határozat (161), (163) és (164) preambulumbekzdésében azt állította, hogy a SeaFrance szerkezetátalakításának az SNCF által történő finanszírozása nem jelezheti azt, hogy a piacok hisznek annak lehetőségében, hogy a SeaFrance újra életképes lesz, különösen amiatt, hogy a támogatást nyújtó hatóság és a támogatásban részesülő vállalkozás anyavállalata, a kölcsönök nyújtója, egyetlen és ugyanazon jogi személyben testesül meg.
- 86 Az első jogalap elemzéséből következik, hogy a Bizottság jogosan állapította meg, hogy a vitatott kölcsönök, a feltőkésítés és a megmentési célú támogatás együttesen értékelve állami támogatásnak minősül. Meg kell tehát állapítani, hogy a Bizottság a 99,7 millió eurós kölcsönt jogosan zárta ki a SeaFrance saját hozzájárulásából, anélkül hogy meg kellene vizsgálni a Francia Köztársaság egyéb érveit.
- 87 Végül a Francia Köztársaság azzal érvel, hogy a Bizottság tévesen jegyezte meg a megtámadott határozat (166) preambulumbekzdésében azt, hogy a francia hatóságok sem a szerkezetátalakításhoz nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatás 44. pontjában előírt kivételes körülményekről szóló záradéokra nem hivatkoztak, sem nem szolgáltatták annak a legkisebb bizonyítékát, hogy itt ilyen kivételes helyzet állna fenn.
- 88 Ezt az érvet el kell utasítani. Igaz, hogy a francia hatóságok a 2011. február 18-i bejelentésben és a 2011. szeptember 12-i levelükben röviden hivatkoztak a szerkezetátalakításhoz nyújtható állami támogatásokról szóló iránymutatás 44. pontjára, amely szerint kivételes körülmények között és különösen a tagállam által tanúsított nehéz helyzetekben a Bizottság a nagyvállalkozásokra alkalmazandó 50%-ostól alacsonyabb hozzájárulást is elfogadhat.
- 89 Meg kell azonban állapítani, hogy az említett hatóságok az említett pontban előírt, kivételes körülményekről szóló záradék alkalmazásának a megindokolásához annak közlésére szorítkoztak, hogy egyrészt az Egyesült Királyság piacát sújtó gazdasági válság, valamint a pénzügyi piacok beszűkülése a SeaFrance számára különleges nehézségeket okoz, és másrészt az SNCB teherszállítására vonatkozó határozatban a Bizottság elfogadta a 15 és 25% közötti saját hozzájárulást. Márpedig, mivel a gazdasági válság, valamint a pénzügyi piacok beszűkülése a vállalkozásokat általánosságban érinti, azok nem minősülhetnek kivételes körülménynek, vagy egyetlen vállalkozást sújtó különleges nehézségnek. A Bizottság korábbi gyakorlatán alapuló egyetlen precedensre való hivatkozás szintén nem bizonyíthatja a kivételes körülménynek vagy a szerkezetátalakítási támogatásban részesülő vállalkozást sújtó különleges nehézségnek a fennállását. A Bizottság tehát megállapíthatta azt, hogy a francia hatóságok nem szolgáltatták annak a legkisebb bizonyítékát sem, hogy ilyen körülmény állna fenn.
- 90 A fentiekből az következik, hogy a harmadik jogalapot el kell utasítani.

A negyedik, az EUMSZ 345. cikk megsértésére alapított jogalapról

- 91 A Francia Köztársaság a negyedik jogalap keretében azzal érvel, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 345. cikket, amely előírja, hogy a Szerződések nem sérthetik a tagállamokban fennálló tulajdoni rendet, és amely az ítélkezési gyakorlat szerint az egyenlő bánásmód elvét írja elő egyrészt a teljes mértékben vagy részben állami tulajdonban álló vállalkozások, vagy az állami létesítmények, valamint másrészt a magánszemélyek tulajdonában álló vállalkozások között.
- 92 A jelen jogalap keretében kifejtett fő érvével a Francia Köztársaság azt állítja, hogy a Bizottság megsértette ezt az egyenlő bánásmódra vonatkozó elvet azáltal, hogy a megtámadott határozatból az következik, hogy ahhoz, hogy a nehéz helyzetben lévő vállalkozás szerkezetátalakítási támogatási intézkedésben részesülhessen, e vállalkozás köteles a piacon a csoportján kívüli hitelezőktől finanszírozást szerezni a számára nyújtott támogatás kiegészítéseképpen. Márpedig ugyanebben a helyzetben a magánjogi csoport leányvállalata a szerkezetátalakításának a finanszírozása tekintetében

támaszkodhat közjogi támogatásra és a részvényesének a támogatására anélkül, hogy szükség lenne e finanszírozás ésszerű jellegének a bizonyítására. A Bizottság tehát a határozatát az állami részvényes magatartásának a piacon fennálló meg nem felelésére vonatkozó vélelemre alapította. Az állami vállalkozások és a magánvállalkozások tekintetében fennálló egyenlő bánásmódra vonatkozó elv megsértése a megtámadott határozatban abban nyilvánul meg, hogy a Bizottság megtagadta azt, hogy a magánbefektető kritériumának alkalmazása keretében figyelembe vegye az SNCF által kínált kölcsönök valós jellegét. A megtámadott határozatból kitűnik, hogy az olyan vállalkozás, mint a SeaFrance, amely 100%-ban állami tulajdonban áll, nem részesülhet kölcsönben az egyetlen részvényesétől abban az esetben, ha ez a részvényes a vállalkozás feltőkésítését is végrehajtja.

- 93 A Francia Köztársaság ezen érve az állami vállalkozások és a magánvállalkozások tekintetében alkalmazott egyenlő bánásmód elvének a téves értelmezésén, valamint a magánbefektető kritériuma által az ezen elv alkalmazásának keretében betöltött szerep félreértésén alapul.
- 94 Emlékeztetni kell arra, hogy a magánbefektető kritériuma az állami és a magánszektor közötti egyenlő bánásmód elvének kifejeződése, mely elv szerint az állam által közvetlenül vagy közvetetten, a rendes piaci feltételeknek megfelelő körülmények mellett valamely vállalkozás rendelkezésére bocsátott tőke nem minősülhet állami támogatásnak (lásd: 1996. december 12-i Air France kontra Bizottság ítélet, T-358/94, EBHT, EU:T:1996:194, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E kritérium alkalmazása tehát lehetővé teszi az abban megvalósuló hátrányos megkülönböztetés elkerülését, hogy a valamely vállalkozásnak állami forrásokból, de piaci feltételekkel nyújtott előnyt csupán amiatt minősítik állami támogatásnak, hogy az állami forrásokból származik.
- 95 A jelen ügyben a Bizottság a határozatát nem az állami részvényes magatartásának a piacon fennálló meg nem felelésére vonatkozó vélelemre alapította, hanem arra a megállapításra, hogy a vitatott kölcsönök azáltal, hogy állami forrásokból származnak, állami támogatásnak minősülhetnek. A Bizottság annak érdekében, hogy elkerülje ezen kölcsönök automatikus módon állami támogatássá történő minősítését, és ezáltal a Francia Köztársaság által hivatkozott, egyenlő bánásmódra vonatkozó elvnek a megsértését, a magánbefektető kritériuma alapján megvizsgálta e kölcsönöket. Megállapította, hogy e kölcsönök nem választhatók el a francia állam által az SNCF-en keresztül a SeaFrance javára végrehajtott vagy tervezett egyéb intézkedésektől, és az említett kölcsönök és ezen intézkedések együttesen értékelve nem felelnek meg a magánbefektető kritériumának.
- 96 Így az a körülmény, hogy a SeaFrance nem részesülhetett kölcsönben az egyetlen részvényesétől, mivel e részvényes e vállalkozás feltőkésítését is végrehajtotta, nem az állami vállalkozások és a magánvállalkozások tekintetében alkalmazott egyenlő bánásmód elvének a megsértéséből, hanem a magánbefektető kritériumának a helyes alkalmazásából származik.
- 97 A Francia Köztársaság által e jelen jogalap keretében előterjesztett egyéb érveknek szintén nem lehet helyt adni.
- 98 Egyrészt a Francia Köztársaság álláspontja szerint a Bizottság megsértette az állami vállalkozások és a magánvállalkozások tekintetében alkalmazott egyenlő bánásmód elvét azáltal, hogy amiatt, hogy a 99,7 millió euró összegű kölcsönt és a [bizalmas] millió euró összegű kölcsönt nem az SNCF-en kívüli piaci szereplő nyújtotta, a Bizottság a francia hatóságoktól azt kérte, hogy nyújtsanak be példát olyan kölcsönre vonatkozó ajánlatra, amely független pénzügyi intézettől származik, illetve nyújtsanak be kereskedelmi banktól származó kamatjegyzéket vagy kamatlábajánlatot, ahelyett hogy e kölcsönökre a referencia-kamatlábáról szóló közlemény alkalmazásából következő kamatlábakat alkalmazta volna.
- 99 Ez az érv semmilyen módon nem bizonyítja az egyenlő bánásmód elvének a Bizottság által történő megsértését. A Bizottság felhívásait pusztán annak ellenőrzésére irányuló cselekményeknek kell tekinteni, hogy a vitatott kölcsönök megfelelnek-e a magánbefektető kritériumának, és azok végrehajtására az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően került sor, mely a Bizottságot abban az esetben, ha e kritérium alkalmazhatónak látszik, arra kötelezi, hogy az érintett tagállamot felhívja mindazon

releváns információk szolgáltatására, amelyek lehetővé teszik a Bizottság számára annak ellenőrzését, hogy e kritérium alkalmazhatóságának és alkalmazásának feltételei teljesülnek-e (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra EDF és társai ítélet, fenti 31. pont, EU:C:2012:318, 104. pont).

- 100 Másrészt a Bizottság a Francia Köztársaság álláspontja szerint annak megállapításával sértette meg az állami vállalkozások és a magánvállalkozások tekintetében alkalmazott egyenlő bánásmód elvét, hogy a vitatott kölcsönök nem tekinthetők a SeaFrance saját szerkezetátalakításához való hozzájárulásának, kizárólag amiatt, hogy e kölcsönöket nem az SNCF-en kívüli piaci szereplő nyújtotta.
- 101 Ez az érv a megtámadott határozat téves értelmezésén alapul. Amint ugyanis a fenti 80. pontban kifejtésre került, a Bizottság a 99,7 millió eurós kölcsönt azért zárta ki a saját hozzájárulásból, mert e kölcsön nem tekinthető támogatásmentesnek.
- 102 A fentiekből az következik, hogy a negyedik jogalapot el kell utasítani.
- 103 Következésképpen a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 104 A Törvényszék eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján az Törvényszék a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel peresztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**
- 2) **A Francia Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.**

Gratsias

Kancheva

Wetter

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. január 15-i nyilvános ülésen.

Aláírások